

NOTAT

Behov for klar opgavefordeling i sager, der kan ende med førtidspension

I udkast til lovforslag om ansvar og styring af beskæftigelsesindsatsen foresættes en grundlæggende opsplitningen af kommunernes opgaver på et jobcenter og et ”ydelseskantor”. Denne opsplitning vil uundgåeligt medføre en væsentlig administrativ belastning (og dermed merudgifter) som følge af dobbeltarbejde og transmissionsomkostninger. Denne belastning og heraf følgende merudgifter må søges begrænset mest muligt.

I lovforslagsbemærkningerne er der medtaget formuleringer, der i et vist omfang kan bidrage til denne bestræbelse. Det gælder således i forhold til sager om rådighed, jf. bemærkningerne side 27.

Derimod lever bemærkningerne vedr. sager om førtidspension ikke op til behovet for at begrænse den administrative belastning, som i sidste ende vil gøre det vanskeligt at leve op til lovgivningens intentioner om en effektiv indsats og borgernes retssikkerhed. I bemærkningerne (s.28) er der anført følgende:

”Når jobcentret finder det dokumenteret, at arbejdsevnen er varigt nedsat, at alle relevante muligheder for forbedring er afprøvet, og at arbejdsevnen end ikke muliggør beskæftigelse i et fleksjob, skal sagen drøftes med den del af den kommunale forvaltning, som har kompetence til at træffe afgørelser om førtidspension, og som har viden om praksis på førtidspensionsområdet og derfor kan tage stilling til, om der er grundlag for, at sagen overgår til behandling efter reglerne om førtidspension. På baggrund heraf tages der stilling til, om sagen herefter overgår til den del af den kommunale forvaltning, der træffer afgørelse om førtidspension, eller om jobcenteret bevarer ansvaret for sagen.”

Den 20. december 2004

Ref ULP

ulp@kl.dk

Dir 3370 3452

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

Tlf 3370 3370

Fax 3370 3371

www.kl.dk

Side 1/2

Formuleringen om at sagen skal ”drøftes med den del af den kommunale forvaltning, som har kompetence til at træffe afgørelser om førtidspension, og som har viden om praksis på førtidspensionsområdet” bygger på en urealistisk forventning om, hvilke kompetencer der vil være til rådighed i jobcentret og i den del af forvaltningen, som træffer afgørelser om førtidspension. Den trækker desuden stik imod hvad der er behov for i den forkerte retning, idet de er ensbetydende med et dobbeltarbejde af betydeligt omfang og efter omstændighederne kan føre til kompetencestridigheder mellem jobcentret og den øvrige kommunale forvaltning.

Af hensyn til borgernes retssikkerhed og også borgernes interesse i en effektiv forvaltning er der stærkt behov for anderledes klare skillelinier om opgavefordelingen i sager, der kan ende med en førtidspension.

Omfanget af dobbeltarbejde i disse sager må søges begrænset ved at udforme lovforslagsbemærkninger således, at det klargøres, at jobcentrene – i fuld respekt for, at de ikke selv kan rejse en sag om førtidspension - kan levere et grydeklart oplæg som grundlag for behandlingen af en sag om førtidspension. Der er brug for, at jobcentret afklarer de beskæftigelsesrettede aspekter af sagen på en måde, så den øvrige del af forvaltningen normalt vil kunne lægge dette til grund, når der rejses en sag om førtidspension. Hermed er den øvrige del af forvaltningen selvsagt ikke afskåret fra at reagere, såfremt der er elementer i grundlaget, som viser sig ikke at holde.

Klare regler om opgavefordelingen vil gøre det langt mere gennemskueligt for borgerne, hvem der i forskellige faser har ansvaret for deres sag.